

Nr 403. Folkethingets Forhandlinger.

6401. 2den Beh. af Lov. om Lønn. f. forstf. under

Udenrigsm. hørende Emb. og Bestillingsm. 6402.

med til at see Departementsdirecteuren i Udenrigsministeriet „udødelig“, men jeg vil ikke tilbageholde, at jeg ganske vist ikke troer, at det vilde være heldigt, om han blev udødelig paa den Maade, som den høitærede Førsteminister antydede. Jeg troer, at, naar der indtræder et virkeligt stærkt Omslag i den ydre Politikk, vil det meget mistænkeliggjøre Oprigtigheden af den nye Politikk ligeoverfor Udlandet, at den nye Udenrigsminister betjener sig af den samme Directeur som tidligere. Det forekommer mig at ligge saa nær ved Haanden, at jeg maa forundre mig noget over, at høre en saa bestemt Modsigelse fra den høitærede Ministers Side. Jeg kan i Et og Alt henholde mig til, hvad jeg første Gang yttrede, og skal fremdeles anbefale det af Fleertallet stillede Vædringsforslag. Om den høitagtede nuværende Førsteminister ikke seer sig istand til at modtage Loven med dette Vædringsforslag, kunde det dog være, at en anden Udenrigsminister ikke vilde nære den samme Betænkelighed. (Hvad angaaer det Forhold, som den høitagtede Udenrigsminister hentydede til et fremmed Land, nemlig Frankrig, saa viste det sig dog praktisk dengang det nye politiske System traadte i Kraft, at der ogsaa kom en anden Directeur, om end den nye tiltrædende Udenrigsminister havde ønsket at beholde den gamle, og det kunde dog være, at selve Forholdenes Magt havde ligeoverfor den ældre Directeur gjort det umuligt for ham at blive.

Udenrigsministeren: Jeg maa maafee bemærke til, hvad den ærede Vidfører sidst yttrede, at, naar han vilde have skaffet sig Kundskab om, hvad der andetsteds har været Tilfældet, vilde han have faaet konstateret, at hans System intetsteds er fulgt, og at det altsaa er noget heelt Nyt, som her skal etableres. Det er en Reform, som vistnok Ingen med nogen Befindighed tør driste sig til at gaae ind paa.

Leilighed er reist om, at der gives vore Ministre Leilighed til at stille ved deres Side ved Bestyrelsen af Forretningerne en Mand, som har deres egen fulde Tiltro, forekommer mig seet fra alle Sider, at være et saa væsentligt Tilbud i Retning af at lette Ministrene deres ansvarfulde Gjerning, at jeg, selv om det ikke andetsteds var gennemført, ikke ret kan forstaae, at de ikke vilde modtage det med større Beredvillighed. Alle de Bemærkninger, som ere fremsatte om at bevare Traditionen, skal jeg fuldstændig tiltræde, men jeg for maafee udtale, at den Tradition, hvormed der er Tale, efter vor nye Maade at styre paa bevares i de enkelte Contoier, hvor den Mand, som staaer i Spidsen for hvert af dem, er voret op med det, og er i det Hele taget et fuldstændigt Udtryk for den gennem flere Aar erhvervede Praxis. Naar vi derimod see hen saavel til Directeurerne som til Departementscheferne, og statistisk undersøge disses Stilling, Alder og den Tid, de have forestaaet de forskellige Departementer, maa man sige, at deres Virketid har været saa forholdsviis kort, at der ikke har kunnet være Leilighed for dem, hvor fortræffelige de end maatte være som Embedsmænd, til at blive Udtrykket for, hvad der her er Tale om, nemlig at blive Traditionen og Overleveringen. — Hvad nu angaaer den Sag, som her ligger for, skal jeg bemærke, at der er een Ting, hvorfra jeg ikke kan see bort, nemlig, at vi ikke for Fremtiden kunne undgaae at faae politiske Ministerier, men Medlemmerne af det politiske Ministerium, som ved Embedsleilighed faae Leilighed til at besætte den Post, hvormed her er Tale, ville kunne foregribe en lang Fremtid derved, at de besætte den ikke af Hensyn til Traditionen eller Overleveringen, men af Hensyn til deres bestemte politiske Stilling, medens deres Eftermænd skulle modtage den Mand, de have stillet paa denne Post. Jeg drister mig ikke til at udtale nogen bestemt Mening om Personligheder, men jeg vil kun udtale som min Mening, der er vunden gennem adskillige Aar,

Sable: Det Spørgsmaal, som ved denne